

17.03.2020 г.

ДО

**Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРДНОТО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

**Г-ЖА АНА АЛЕКСАНДРОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ
ВЪПРОСИ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

**Г-Н ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ТРУДА,
СОЦИАЛНАТА И ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА
НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

**Г-ЖА ДАНИЕЛА ДАРИТКОВА-ПРОДАНОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

**Г-Н ПЛАМЕН НУНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ВЪТРЕШНА СИГУРНОСТ И ОБЩЕСТВЕН РЕД НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

**Г-Н БОЙКО БОРИСОВ
МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ**

**Г-ЖА ДЕНИЦА САЧЕВА
МИНИСТЪР НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА
ПОЛИТИКА**

**Г-Н ЕМИЛ КАРАНИКОЛОВ
МИНИСТЪР НА ИКОНОМИКАТА**

ОТНОСНО: Проект на Закон за мерките по време на извънредното положение, обявено с Решение за обявяване на извънредно положение на Народното събрание от 13.03.2020 г. (ПЗМВИП), сигн. 054-01-24, внесен на 16.03.2020 г. от група народни представители

УВАЖАЕМА ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

Българската стопанска камара подкрепя мерките, предложени от Министерския съвет и Народното събрание за справяне с последствията от пандемията COVID-19.

Същевременно, апелираме, независимо от извънредната ситуация, законовите текстове, касаещи една и съща група обществени отношения, да бъдат внимателно прецизирани, за да не се постигне ефект, различен от целения.

От особена важност са трудовоправните отношения и мерките, свързани с подпомагане на бизнеса за запазване на работните места.

С чл. 4, ал. 2 се спира налагането на запори на банкови сметки на физически лица, на запори върху трудовите възнаграждения и пенсии, както и извършване на описи на движими и недвижими вещи, собственост на физически лица.

Ограничаването на тези мерки само до физически лица не е оправдано, поради което предлагаме да се отнася и до юридически лица.

Предложение:

Тестът на чл. 4, ал. 2 да придобие следната редакция:

„Спира се налагането на запори върху банкови сметки на физически *и юридически лица*, на запори върху трудовите възнаграждения и пенсии, както и извършване на описи на движими и недвижими вещи.“

Пар. 4 на Преходните и заключителните разпоредби на ПЗМВИП предвижда изменения и допълнения на Кодекса на труда (КТ).

Приветстваме възможността за едностранно установяване на режим на надомна работа и работа от разстояние от работодателя и без съгласието на работниците и служителите. Подкрепяме и възможността от предоставяне на платен или неплатен отпуск и без съгласието на работника или служителя за периода на въведеното извънредно положение, както и едностранно въвеждане от работодателя на непълно работно време.

Подкрепяме и законовата регламентация на т. 2 на пар. 4 за преустановяване на работа на цялото предприятие, част от него или на отделни работници или служители при обявено извънредно положение, както по инициатива на работодателя, така и със заповед на държавен орган. **(нов чл. 120в)**

Същевременно, е регламентиран различен режим за изплащане на обезщетения (и възнаграждения):

- Съгласно т. 5 на пар. 4 за създаване на нов чл. 218 а на КТ, **при преустановяване на дейността със заповед на държавен орган**: „работникът или служителят има право на 50 на сто от brutното му трудово възнаграждение, но не по-малко от 75 на сто от минималната работна заплата, установена за страната. Обезщетението се изплаща от работодателя, при когото работникът или служителят работи“
- Съгласно т. 6 на пар. 4 за създаване на нов чл. 267а, когато **дейността се преустановява по инициатива на работодателя**: „за времето на преустановяване на работа в случаите по чл. 120в, ал. 1, работникът или служителят има право на brutното си трудово възнаграждение“.

Подобен подход не следва да бъде подкрепян, защото независимо по чия инициатива е преустановена дейността в периода на извънредното положение, последствията както за работодателя, така и за неговите работници и служители ще бъде един и същ – прогресивно намаляване на възможностите за заплащане на възнаграждения и обезщетения. Възможно е и работодателят да попада и в двете хипотези, и да е задължен за част от работниците да заплаща обезщетение, а за друга част – пълен размер на трудовите възнаграждения.

На следващо място, **изплащането на пълен размер на трудовите възнаграждения от работодатели, с преустановена дейност, е мярка, чийто директен ефект би бил съкращаване на работници и служители.**

Считаме че тези мерки задължително следва да се разглеждат, заедно с мерките, оповестени от министъра на финансите, за поемане на 60 на сто от brutните трудови възнаграждения от страна на държавата, и да бъдат съобразени с критериите, на които работодателите следва да отговарят, за да кандидатстват за тази помощ, както и с другите мерки, насочени към бизнеса, с директен ефект върху запазването на работните места.

Предложения:

По т. 5 на пар. 4 за създаване на нов чл. 218 а на КТ:

След изречение второ се добавя се ново изречение със следното съдържание:

„Държавата възстановява на работодателя 50 на сто от изплатените обезщетения по този член, по ред и срокове, определен от министъра на финансите.“

По т. 6 на пар. 4 за създаване на нов чл. 267а:

Добавя се ново изречение, със следния текст:

„Държавата възстановява на работодателя 60 на сто от изплатените възнаграждения по този член, по ред и срокове, определен от министъра на финансите“

Част от средствата за обезщетенията и възнагражденията при спиране на работата биха могли да бъдат насочени от Фонд за гарантиране на вземанията на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя, доколкото спирането на дейността на едно предприятие неминуемо може да доведе до финансово състояние, което да предполага откриване на производство по несъстоятелност. В този случай биха били необходими и съответните изменения в Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя.

Ясните и непротиворечиви правила са особено нужни за всички работодатели и работещи, за да им даде поне минимална сигурност в тази ситуация на извънредно положение.

С УВАЖЕНИЕ,

Председател на УС на ВСК